

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7168

гр. София, 03.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **1156** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.4Б от ЗДТ.

Образувано е по молба на “Тисенкруп Матириалс България” ООД- [населено място] възстановяване на внесената държавна такса в размер на 50 лева – два пъти по делото.

От приложената Справка от Счетоводството на АССГ е видно, че жалбоподателят е внесъл следващата се държавна такса по сметката на АССГ в размер на 50 лева на дата 22.02.2024 година и втори път на 13.03.2024 година.

Следва да бъде посочено, че съдебните такси са вид държавни такси и по аргумент от разпоредбата на чл.4 от ЗДТ те имат правната същност на публично държавно вземане, което подпомага държавния бюджет. От друга гледна точка, установените от закона критерии за определяне на таксите и разноските, които могат да бъдат поносени от страните в процеса, са ефективно средство за оказване на влияние върху волята на страните при осъществяване на избора за механизмите за осъществяване на търсената защита. Признатото от Конституцията на РБ и законите право на защита на субективните парва на гражданите и юридическите лица не трябва да се упражнява превратно, т. е правните субекти трябва да се обръщат към съдебна защита на правата си само ако действително се нуждаят от такава. От гледна точка на ищеца / жалбоподателя/ съдебната такса е паричната сума, която той ще бъде принудена да внесе в полза на бюджета заради предоставеното му съдействие от страна на съда в процеса на защита на нарушените му права и затова размерът на съдебната такса трябва да има своеобразен възпиращ ефект, но в рамките на разумни граници- за да бъде предоставено от една страна възможност на правните субекти да уредят доброволно отношенията си, без да се поставя бариера пред възможността за предоставяне на съдебна защита.

Правилото на [чл. 71 ГПК](#)/ приложим по силата на чл.144 от АПК/ установява

задължение за внасяне на държавни такси. Установеното от процесуалния закон задължение за внасяне на съдебна такса кореспондира пряко с изискването към страната, която е инициирала адресирано до съда искане- не само да внесе следващата се държавна такса, но и да представи документа, удостоверяващ изпълнение на това задължение. Внасянето на дължимата държавна такса предшества задължението на съда да се произнесе по съответното искане, а категоричен извод в тази насока се налага с оглед съдържанието на императивната разпоредба на чл.73,ал.3 от ГПК, който определя ,че съдебната такса се събира т. е. дължи се още при подаването на искането за защита или съдействие, респективно при издаване на документа , за който се плаща.

Държавната такса е цената, определена от държавата за защитата, която се търси от съда в исковия процес. Тази такса се заплаща винаги, когато се подава искова молба или жалба и с оглед изискването на [чл. 128, т. 2 ГПК](#), [чл. 261, т. 4 ГПК](#) и [чл. 284, ал. 3, т. 4 ГПК](#) съставлява условие за редовността на сезирането на съда. Таксата се дължи от страната, в чиято полза се предприема процесуалното действие по защита на правата ѝ, тъй като процесуалните представители упражняват нейните процесуални права. Безспорно е, че за съдебните производства по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#) се дължи държавна такса - [чл. 4, б. "а" ЗДТ](#) във вр. с [т. 2б от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието](#) (Тарифа № 1).Съгласно [чл. 1, ал.1 Закона за държавните такси \(ЗДТ\)](#), държавните такси се събират от органите на съдебната власт, от другите държавни органи и бюджетни организации в размери, определени с тарифи, одобрени от Министерския съвет, и постъпват в държавния бюджет, освен ако със закон е предвидено друго.

Съгласно чл. 4б от ЗДТ недължимо платени такси се връщат по искане на заинтересованата страна.

В конкретния случай, съдебният състав намира, че жалбоподателят два пъти е внесъл следващата се държавна такса в размер на 50 лева по сметката на АССГ, като вторият път е от дата 13.03.2024 година по сметката на АССГ. Така внесената втори път държавна такса в размер на 50 лева от дата 13.03.2024 година е внесена без основание и без да се дължи от страна на жалбоподателя, което предполага връщането и. Искането за връщане е основателно и следва да бъде уважено.

Воен от гореизложеното и на основание чл.4б от ЗДТ,
Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ВРЪЩА ВНОСЕНАТА ВТОРИ ПЪТ ДЪРЖАВНА ТАКСА В РАЗМЕР НА 50 ЛЕВА ПО СМЕТКАТА НА АССГ НА ДАТА 13.03.2024 ГОДИНА ОТ „ТИСЕНКРУП МАТЕРИАЛС БЪЛГАРИЯ“ ООД ГР. С..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от определението да се изпрати на страните.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

